

XXXII.

Forslag til Lov

om

Ægtebørn.

(Fremsat i Folketinget den 13. December 1935 af Justitsminister *Steincke*).

§ 1.

Ægtebørn er Børn af Forældre, som paa Avlingstiden levede i eller senere har indgaaet Ægteskab med hinanden, selvom Ægteskabet forinden Barnets Fødsel er ophævet ved Død eller Skilsmisse, og selvom Ægteskabet omstødes.

§ 2.

Stk. 1. Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet kan være avlet under Ægteskabet, anses Barnet som Barn af Ægtemanden, medmindre det godtgøres, at han ikke kan være Fader til Barnet.

Stk. 2. Denne Regel gælder dog ikke, hvis Ægtefællerne paa Avlingstiden levede separeret eller faktisk adskilt, medmindre det godtgøres, at de indenfor Avlingstiden har haft Samleje med hinanden.

§ 3.

Sag til Afgørelse af, om Ægtemanden i Henhold til § 2 skal anses som Fader til et under Ægteskabet avlet Barn, kan anlægges saavel af Ægtemanden som af Barnets Moder og af Barnet eller dets Værge.

§ 4.

Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet maa være avlet forinden Ægteskabet, anses Barnet som Barn af Ægtemanden, medmindre der *rejses Sag efter Retsplejelovens § 456 q, Stk. 1*, til Fastslaaelse af Faderskabet til Barnet, og Ægtemanden ikke ved denne Sag bliver anset som Fader til Barnet. Bliver Ægtemanden anset som bidragspligtig, gælder Reglen i § 5, Stk. 2.